Ομιλία στην Μεγάλη Πέμπτη († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 12 Απριλίου, 2023

Κατά την σημερινή ημέρα η Εκκλησία μας «ποιείται ανάμνησιν» του **Μυστικού Δείπνου του Κυρίου,** κατά τον οποίο έγινε και **η παράδοση από τον Κύριο των φρικτών μυστηρίων της Θείας Ευχαριστίας, του Σώματος και του Αίματός Του**, και εκπληρώθηκαν οι λόγοι Του: «*λάβετε φάγετε· τούτο εστί το σώμα μου*» και «*πίετε εξ αυτού πάντες· τούτο γαρ εστί το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το περί πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών*» (Ματθ. 26:26-28).

Έτσι **ο Κύριος άφησε στην ανθρωπότητα αενάως βλύζουσα πηγή θεώσεως των ανθρώπων, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών τους και ζωοποιήσεώς τους, το πανάγιο Σώμα Του και το Αίμα Του. Χωρίς αυτά δεν θα υπήρχε η Εκκλησία.** Επειδή υπάρχει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, υπάρχει η Εκκλησία. Γι’ αυτό σήμερα δεν εορτάζουμε μόνο την γενέθλια ημέρα του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, αλλά τρόπον τινά και την γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας. Μεγάλη η εορτή! Μεγάλη η δωρεά!

Υπάρχει όμως και μία θλιβερή εξαίρεση. Ο Ιούδας δεν κάθισε μέχρι να τελειώσει το μυστήριο της Ευχαριστίας, αλλά έφυγε, διότι μελετούσε την προδοσία. Στην συνέχεια **μεταμελήθηκε** γι' αυτό το οποίο έκανε, αλλά και **χωρίς την δέουσα μετάνοια**, και επιστρέψας έρριψε τα τριάκοντα αργύρια και «*απελθών απήγξατο*» (Ματθ. 27:3-5). Και είπε ο ύμνος της Εκκλησίας, ότι ο Ιούδας «*ουκ είδε την Ανάστασιν*» (β' στιχηρό Αίνων Μ. Πέμπτης).

Αυτό ήταν το δράμα του Ιούδα. **Δεν είδε την Ανάσταση**. Ενώ οι άλλοι μαθηταί, οι οποίοι έμειναν στο Μυστικό Δείπνο, έμειναν στην Θεία Ευχαριστία, έμειναν στην Εκκλησία, αν και είχαν δυσκολίες, αν και αυτοί ως άνθρωποι έπεσαν –θυμάστε τον απόστολο Πέτρο· αρνήθηκε τον Διδάσκαλο, αλλά δεν εγκατέλειψε τον Διδάσκαλο, διότι **ειλικρινώς μετανόησε– είδαν την Ανάσταση**. Ενώ ο Ιούδας ο δυστυχής δεν μπόρεσε να δει την Ανάσταση.

Και **αυτό το οποίο έγινε στους μαθητές εκείνης της εποχής, γίνεται και σε μας σήμερα. Όσοι μένουμε στην Εκκλησία αγωνιζόμενοι, μετανοούντες, εξομολογούμενοι, όσοι προσπαθούμε κατά το δυνατόν ακατακρίτως να μετέχουμε των αχράντων μυστηρίων του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου, εμείς με τη Χάρη του Θεού βλέπουμε την Ανάσταση, βλέπουμε τον Αναστάντα, διότι η Ανάσταση είναι ο Χριστός και ο Χριστός είναι στην Θεία Ευχαριστία και στην Εκκλησία.**

Όσοι όμως φεύγουν από την Εκκλησία, όσοι περιφρονούν τα άχραντα Μυστήρια ή αδιαφορούν για τα άχραντα Μυστήρια, αυτοί δεν βλέπουν την Ανάσταση. Και μπορεί να σηκώνουν σταυρούς στην ζωή τους, αλλά οι σταυροί αυτοί είναι χωρίς ελπίδα, χωρίς ανάσταση. Ενώ οι σταυροί των Χριστιανών είναι με ελπίδα, είναι με ανάσταση.

Ας το προσέξουμε αυτό, αδελφοί. **Ο σύγχρονος άνθρωπος, λόγω της υπερηφανείας του, δεν θέλει να μείνει στην Εκκλησία με ταπείνωση, δεν θέλει να κοινωνεί το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, και γι' αυτό δεν λαμβάνει πείρα της Αναστάσεως**, όπως λέμε στον ύμνο: «*της Αναστάσεως την πείραν ειληφότες*» (γ' ήχος, γ' στιχηρό Αίνων Κυριακής). Διότι **δεν γίνεται Ανάσταση εκτός της Εκκλησίας**, εκτός του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.

Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας βοηθάει όλους, διότι έχουμε όλοι αδυναμίες και μέσα μας ακόμα είναι ο παλαιός άνθρωπος. **Να μας βοηθάει πρώτα-πρώτα να εκτιμήσουμε βαθιά και πρεπόντως το μέγιστο τούτο δώρο της αγάπης του, το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, και δεύτερον να μας αξιώσει αξίως να**

κοινωνούμε το πανάγιό Του Σώμα και Αίμα.

Διότι **όσο αξιότερα κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, τόσο νικιέται και μέσα μας ο θάνατος**, και τόσο πιο πολύ γινόμαστε «*τέκνα φωτόμορφα της Εκκλησίας*» (ειρμός ε' ωδής β' Κανόνος Πεντηκοστής) και της Αναστάσεως. Και **ήδη έχουμε ανάσταση στην ζωή μας, και ζούμε την ανάσταση, και έχει νικηθεί ο φόβος του θανάτου, και η ανάσταση για μας δεν είναι κάτι που περιμένουμε στον μέλλοντα αιώνα, αλλά είναι μία πραγματικότητα που έχει αρχίσει από αυτήν εδώ την ζωή**.

Ο Θεός λοιπόν να μας βοηθά. Ο φιλανθρώπως παραδώσας το αγιότατο αυτό μυστήριο Κύριος Ιησούς Χριστός να οδηγεί όλους μας και να φωτίζει στην επίγνωση και της αληθείας αυτής του αγίου Του Μυστηρίου.

[Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές του Τριωδίου και περί αρετών (των ετών 1981-1991) Γ'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2017, σελ. 188]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*